

Starosta občanům

Vážení čtenáři,
s nadcházejícím létem se Vám dostává do rukou i nové číslo Dolckého občasníku, které Vás seznámí s děním v obci.

V naší obci proběhly společenské akce, na kterých se podílela obec a SDH. V březnu proběhlo tradiční „Přátelské posezení při muzice“ pro seniory. V květnu se konaly v obci dvě sportovní akce. Na Den vítězství 8. května se uskutečnil 6. ročník cyklistické vyjížděky „TOUR DE DOLCE“, při které jsme navštívili Chotěšovsko. Druhou akci uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v sobotu 18.května na „Višňovce“ - 3. ročník „Fichtlčupu“ Dolce, čtyřhodinový závod malých motocyklů. Na 8. červen byl naplánován „Dětský den“, který se z důvodu špatného počasí neuskutečnil. Náhradní termín bude včas oznámen. 15. června oslavil Sbor dobrovolných hasičů 90 let od svého založení. Více k těmto akcím uvnitř občasníku.

V obci máme zpracovaný posudek na zdravotní stav dřevin patřících obci. Jelikož celková údržba této zeleně je finančně velmi náročná, rozhodli jsme se, že každý rok uvolníme nějakou částku na její realizaci. V letošním roce firma DANIMA – Daniel Brunát provedla částečnou údržbu zeleně, byl proveden zdravotní řez kaštanu U Kříže, dvou lip u pomníku padlých, prořezány břízy u OÚ a proveden zmlazovací řez vrby na hřišti „Za Párníkem“. Panem Urbanem byly prořezány dřeviny při cestě na Štíhlav. V dubnu byl přistaven kontejner na velkoobjemový odpad. Samozřejmě, že se někteří občané opět vyznamenali a odkládali do kontejneru věci, které tam nepatřily. Nevím už, jakým způsobem máme vysvětlit určitým lidem, které odpady tam patří a které ne. I když je to prezentováno na

úřední desce, internetu, hlášení místním rozhlasem, plakátováno na kontejneru, stejně se v kontejneru objeví věci, až z nich přechází zrak. To samé se týká sběru nebezpečného odpadu, který se uskutečnil v květnu.

Ještě bych se chtěl zmínit o sběru železného šrotu, který ve svém volném čase, který by mohli využít jiným způsobem, zajišťuje každoročně Sbor dobrovolných hasičů. Pokud byla výkupní cena za kilogram železa pár haléřů, zajímali se občané, kdy už proběhne sběr, aby se tohoto nepotřebného odpadu zbavili. V dnešní době, kdy cena železa šla nahoru, až na několik korun, už někteří občané přemýšlí jinak a hasiče nepodpo-

veřejném osvětlení, radarech nebo rozhlasu, nahlaste hned na OÚ, aby se závada mohla včas řešit.

Ve spodní části obce se po zimě u čp. 30 (p. Holec) propadl chodník, což je ještě následek loňských přívalových dešťů, které byly v červnu a červenci a narušily kanalizaci u „lesovny“. Firma Josef Bultas, rozebrala chodník, odkryla kanalizaci a provedla betonovou injektáž narušených spojů a chodník uvedla do původního stavu. To samé se stalo letos po deštích, které byly na přelomu května a června, kdy se propadl chodník před čp. 93 (p. Musil), i zde provedla opravu firma Bultas Josef.

Máme připraveny dva projekty, které budeme realizovat v příštích měsících, a to vybudování dětského hřiště v prostoru „Březinek“ pro nejmladší občanky naší obce. Na tuto akci jsme požádali Ministerstvo pro místní rozvoj o dotaci a byli jsme úspěšní. Získali jsme finanční částku ve výši 129.836,- Kč. Byli jsme jednou ze tří obcí v Plzeňském kraji, která v dotačním programu uspěla.

Druhý projekt se týká opravy místní komunikace č. parc. 98/1 (pod Hůrkou), na kterou jsme žádali o finanční příspěvek Plzeňský kraj z Programu stabilizace a obnovy venkova. Též nám štěstí přálo a byli jsme podpořeni částkou 200 000,- Kč.

Do nadcházejícího léta Vám přeji krásné počasí a příjemně prožitou dovolenou.

St.Ziegler, starosta obce

Vítáme nového
občánka
Emu Chudáčkovou
čp. 58

Přejeme hodně štěstí do života.

ří. Raději to zpeněží sami, ale to je jejich věc. Až zase cena klesne, opět budou hasiči dobří, pokud ale budou mít zájem to ještě dělat.

V měsíci dubnu jsme nechali namontovat v horní a spodní části obce radary na měření rychlosti a opravit jedno hnízdo veřejného rozhlasu v horní části obce, kde byla vyhořelá elektronika. Pokud se objeví nějaká závada na

HASIČI ZASAHovali

V pátek 26. dubna v 17⁰⁰ hod byl místním hasičům sirénou vyhlášen poplach. K místní zbrojnici se sešlo cca 12 členů našeho sboru. Na místo určení odjelo osm hasičů. Cílem výjezdu byla obec Kbelnice, kde nám bylo oznámeno velitelem zásahu, že je pohřešovaný devětašedesátiletý místní občan p. Polívka. Pan Polívka odešel kolem jedenácté hodiny do lesa a dosud se nevrátil. Po krátké rozpravě velitele zásahu se hasiči, místní občané policejní psovod a policisté vydali k lesu, kde byl pohřešovaný naposledy viděn. Tato pátrací akce byla úspěšně ukončena nalezením pohřešovaného a velitel zásahu pátrací akci ukončil. Nahlášením návratu na základnu

operátorovi pro nás akce skončila. Kéž by takovýto výjezdů hasičů se šťastným koncem bylo co nejvíce. Druhého května se našim hasičům dostalo poděkování za účast na této pátrací akci od Krajského ředitelství policie ČR Plzeňského kraje.

V neděli 2.června byli naši hasiči v 18.⁰⁰ povoláni na pomoc při likvidaci záplav do Pobřežní ulice v Přešticích. Zásah spočíval v plnění pytlů s pískem do stavěné protipovodňové hráze. Jednotku tvořilo 9 našich členů v složení: Mráz, Stuchl, Hika, Z.Bultas st., J.Louda, Šrámek, Jeslínek, Macháček st., Macháček ml. Návrat na základnu byl v 00.³⁰.

Starosta SDH

PRÁCE HASIČŮ

Hasiči pracují ve dne v noci, všem lidem chtějí pomoci. Když je voda nebo oheň, na hasiče si vždy vzpomeň.

V práci nemůžou pít pivo, byli by úplně mimo. Zachraňují lidičky, ale i malé kočky.

Hasiči mají obrovské auto, svést se v něm stojí za to. Hasiči jsou prima chlápci, mají velký obdiv za svou práci.

Peněz mají čím dál méně, kdo stojí za tím vším. Když zazvoní zvonek, jedou zachránit domek.

Tereza Bultasová

Výpis z usnesení ze 16. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Dolce,

které se konalo dne 29.3.2013 od 20:00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu

Zastupitelstvo obce Dolce na svém zasedání dne 29.3.2013:

- Určuje ing. Vladimíra Majora zapisovatelem dnešního zasedání a ověřovatelem zápisu pana Václava Duchka a pana Miroslava Macháčka
- Bere na vědomí zprávu starosty obce za uplynulé období
- Schvaluje účetní závěrku za rok 2012

- Bere na vědomí zprávu předsedy finančního výboru o hospodaření obce k 28.2.2013
- Schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2013
- Schvaluje pronájem pozemků č. parc. 99/3 o výměře 2169m² a č. parc. 99/15 o výměře 78m² za cenu 1.500,- Kč/ha k zemědělskému

využití

- Schvaluje smlouvu o pronájmu pozemku parc.č. 191/1 na pořádání závodů malých motocyklů mezi obcí a SDH
- Bere na vědomí připomínky občanů z dnešního veřejného zasedání

Výpis z usnesení z 15. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Dolce,

které se konalo dne 28.12.2012 od 19:00 hodin v zasedací místnosti obecního úřadu

Zastupitelstvo obce Dolce na svém zasedání dne 28.12.2012:

- Určuje ing. Vladimíra Majora zapisovatelem dnešního zasedání a ověřovatelem zápisu p. Václava Duchka a Miroslava Macháčka
- Bere na vědomí zprávu starosty obce za uplynulé období
- Bere na vědomí zprávu předsedy finančního výboru o hospodaření obce k 30.11.2012
- Schvaluje neinvestiční finanční příspěvek ve výši 3.000,- Kč OS Aktivios na naučnou stezku Čertovo břemeno
- Schvaluje rozpočet obce Dolce na rok 2013 jako vyrovnaný
- Schvaluje rozpočtové opatření č. 5/2012
- Schvaluje rozpočtový výhled obce Dolce na roky 2014 – 2016

- Schvaluje plán akcí na rok 2013
- Schvaluje pronájem pozemků č.parc. 358 o výměře 3569 m² a č.parc. 246/23 o výměře 501 m² v k.ú. Dolce panu Kohoutovi, Skašov čp. 103 za cenu 1.500,- Kč/ha k zemědělskému využití
- Schvaluje smlouvu mezi obcí Dolce a obcí Týniště na zabezpečení úkolů na úseku požární ochrany v obci Týniště naší JSDHO
- Schvaluje uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene pro akci „Dolce, Auersvaldová, p.č. 70/1, NN“ na pozemcích č.parc. 332/2 a 332/3 v k.ú. Dolce
- Bere na vědomí připomínky občanů vzešlé z dnešního veřejného zasedání

BLAHOPŘEJEME

**Naši
jubilanti**

V červnu 2013 oslavili:
Zdeňka Stieberová - 84 let
Alena Krsová - 70 let
Josef Fořt - 86 let

V červenci 2013 oslaví:
Krystyna Záhořková - 60 let
Hedvika Baumruková - 70 let
Václav Duchek - 84 let

V srpnu 2013 oslaví:
Zdeňka Juliusová - 60 let
Miloš Votruba - 60 let

OSLAVY 90 LET ZALOŽENÍ HASIČŮ A DOLCKÁ POUŤ

15. června na dolckou pouť si místní hasiči připomněli 90. výročí od založení sboru. Přípravy započaly daleko dříve, kdy bylo třeba program oslav zhruba naplánovat. Vše začalo v roce 2011 zhotovením nového praporu,

Zdeněk Nový ml., Pavel Šiling st., Medaile „Za Věrnost“ 10 let Pavel Jeslínek, 20 let Miroslav Paluch, Petr Louda, 30 let Josef Bultas ml., Jiří Kučera. Čestné uznání KSH Plzeňského kraje- Josef Brada st., Medaile „sv.

našemu praporu požel. Potom se průvod za hudebního doprovodu skupiny ASFALT přesunul k pomníku padlých v obou světových válkách. Následovalo položení věnce a zahrání státní hymny, celý průvod se pak vrátil na hřiště Za Párník, kde byla přistavena požární technika místních hasičů, vyprošťovací technika profesionálních hasičů z Přeštic a požární vozidlo dobrovolných hasičů taktéž z Přeštic. Velkého zájmu se těšila historická stříkačka hasičů z Hradčan, která se představila i svojí funkčností. Celé odpoledne vyhrávala hudební skupina. Není možné zapomenout na obsluhu stánku, která zvládla svoji

přípravou brožury mapující 90. let sboru, o kterou se velkou měrou zasloužila paní Radka Hiková, zajištěním faráře na žehnání praporu, či zajistit historickou stříkačku hasičů z Hradčan.

Slavnostní odpoledne začalo ve 12⁰⁰ hod. na hřišti „Za Párníkem“, kde

Floriána“ – Jiří Louda, Plaketa „Za Věrnost“ Václav Duchek člen od roku 1946, Josef Bultas od roku 1956, Milena Loudová od roku 1959. Ani náš sbor nevyšel naprázdno a z rukou p. Mráze, zástupce okresního sdružení,

práci na jedničku s hvězdičkou. Při večerní zábavě vydrželi s účastníky do brzkých ranních hodin a v neděli na pouť po celý den pokračovali v podávání dobře vychlazených nápojů návštěvníkům pouti. Proto patří poděkování p. Jiřímu

po přivítání hostů starosta sboru pan Macháček zahájil slavnostní valnou hromadu. Požádal přítomné, aby minutou ticha uctili památku všech zesnulých členů. Poté se ujal slova jednatel sboru p. Stuchl a ve své zprávě nás slovem provedl devadesátiletou historií sboru. Po zprávě p. Stuchla, předsedající seznámil přítomné o udělení „Dekretu čestný člen SDH v Dolcích“ panu Jiřímu Tibenovi, žijícímu ve státě Izrael. Pak přišlo na řadu ocenění našich členů: Čestné uznání SDH- Radka Hiková, Petra Nová, Josef Bultas nejml., Čestné uznání OSH PJ- Lukáš Louda, Medaile „Za Příkladnou práci“- Martin Macháček, Miroslav Mráz, Medaile „Za Zásluhy“- Zdeněk Bultas st.,

převzal starosta a velitel „Medaili sv. Floriana“ a z rukou p. Rašplíčky a p. Duchka zástupce okrsku Pamětní list. Po krátkých zdavicích hostů přišel na řadu výtečný guláš. Po dobu slavnostní schůze se o přítomné vzorně staraly „servírky“ paní Olina Bultasová a paní Drahuš Macháčková. Po malém občerstvení a krátkém oddechnutí velitel p. Brada zavelel a průvod v čele s praporečnický se vydal směrem ke kapličky sv. Antonína. Před kapličkou a krátkém představení praporu starostou sboru, pan generální vikář Mons. Josef Žák za přítomnosti letinského faráře Pjotra Marka

Loudovi, Miloši Šrámkovi, Petru Žamburkovi a Radce Hikové, ale i těm, kteří přiskočili s pomocnou rukou.

Stranou nezůstali ani organizátoři tradičních pouťových turnajů v kopané Karel Veit, Míra Paluch a Milan Pavlátka. Připravili v neděli pro návštěvníky poutě sranda mač mezi ženatými a svobodnými. Z klání vyšli vítězně ženatí v poměru 10 : 4. Závěrem patří poděkování všem, kteří se zasloužili o zdařilý pouťový víkend, samozřejmě za podpory pěkného počasí.

Míra M.

3x Pepíček

Paní učitelka se ptá dětí ve škole, čím je tatínek, načež Pepíček odpovídá: "Můj tatínek je prostitut." Paní učitelka říká: "Jak jsi na to přišel Pepíčku?" "Prosím on, když jde ráno do práce, tak říká – „tak už jdu zase do toho bordelu“ a maminka říká – „jo, jo, kdyby ty ku... alespoň víc platily“.

Pepíček říká tatínkovi: "Tati, dnes jsem se jako jediný hlásil!"
"Jo? A na co se paní učitelka ptala?"
"Kdo nemá domácí úkol..."

PODĚKOVÁNÍ

Paní Petra Nová touto cestou děkuje Pavlu Čechovi za poskytnutí pomoci při akutním zdravotním stavu.

Malý Pepíček jede v tramvaji. Paní, sedící vedle, ho pohladí po hlavě a pochválí, že je hezký chlapec. Pepíček se jí zeptá, zda má doma taky takového chlapce.

Paní se začervená a smutně konstatuje, že jí čáp žádného nepřinesl.

"A máte alespoň holčičku?" ptá se opět Pepíček.

"Ne, vrána mi žádnou nepřinesla." Pepíček se chvíli zamyslí a pak se nevinně zeptá: "A s jiným ptákem jste to nezkusila?"

Historie stokoruny

(pokračování o historii stokoruny z minulého čísla, ceny jsou orientační)

Průměrná hodinová mzda v roce **1979** činila 11,50 koruny. Na jednu stokorunu se tedy muselo pracovat necelých devět hodin.

Tabulka 1

Na jednu stokorunu se muselo v roce **1989** strávit v práci asi 6 hodin. Průměrný měsíční plat totiž činil 3161 korun.

Tabulka 2

V roce **1999** musel zaměstnanec s příjmem 12 000 Kč na jednu stokorunu pracovat zhruba jeden a půl hodiny.

Tabulka 3

ZBOŽÍ	TABULKA 1 ROK – 1979	
	CENA V KORUNÁCH	
	CO SE DALO KOUPIŤ ZA 100 KORUN	
Mléko I	1,90	52,6 litru
Vejce	1	100 ks
Máslo	40	10 čtvrtek
Pivo 10°	1,70	necelých 59 p ůllitrů
Hovězí zadní	29	téměř 3,5 kg
Pánské boty	267	4 desetiny bot
Chléb kg	2,60	38 kg
Prům. předplatné novin	12,70	necelých 8 měsíců
Vstupenka do kina	4	25 vstupenek
Holič pánský	5	20 návštěv
Škoda 105 Standart	52 000	2 tisíciny auta
Poštovné za dopis	1	100 známek
Benzin Normal I	6	16,7 litru
Televizor	4 200	2 setiny televizoru
Jízdenka os. Vlak	14	7 jízdenek
Elektřina kWh	1,05	92,5 kWh

ZBOŽÍ	TABULKA 3 ROK – 1999	
	CENA V KORUNÁCH	
	CO SE DALO KOUPIŤ ZA 100 KORUN	
Chléb kg	15,10	6 kg
Mléko I	11,70	8,5 litru
Vejce	2,15	46 ks
Máslo	94,40	4 čtvrtky
Pivo 10°	7,40	13,5 p ůllitrů
Hovězí zadní	137,90	0,7 kg
Pánské boty	1312	8 setin bot
Prům. předplatné novin	186	na půl měsíce
Vstupenka do divadla	96	1 vstupenka
Holič pánský	37,50	2,5 návštěvy
Škoda Felicia	229 805	4 deseti tisíciny auta
Benzin Special	22,30	4,5 litru
Elektřina kWh	3,45	29 kWh

ZBOŽÍ	TABULKA 2 ROK – 1989	
	CENA V KORUNÁCH	
	CO SE DALO KOUPIŤ ZA 100 KORUN	
Mléko I	2	50 litrů
Vejce	1,20	83 ks
Máslo	40	10 čtvrtek
Pivo 10°	2,50	40 p ůllitrů
Hovězí zadní	46	přes 2 kg
Pánské boty	347	3 desetiny bot
Chléb kg	4,40	22 kg
Prům. předplatné novin	12,70	necelých 8 měsíců
Vstupenka do kina	10	10 vstupenek
Holič pánský	7	14 návštěv
Škoda Favorit	84 600	tisícina auta
Poštovné za dopis	1	100 známek
Benzin Special	8	12,5 litru
Televizor	13 000	8 tisícín televizoru
Elektřina kWh	1,05	92,5 kWh

Naše první dámy

(pokračování z minulého čísla)

Hana Benešová

Opravdová první dáma-(1885-1974)

Edvard Beneš byl sice v pořadí druhý československý prezident, ale teprve jeho ženu veřejnost vnímala jako skutečnou první dámu republiky.

Už za jejího života se nejširší veřejnost shodla na tom, že tato žena nebyla jen věrnou životní partnerkou prezidenta dr. Edvarda Beneše, ale také dokonalou reprezentantkou státu, jinými slovy řečeno byla to skutečná první dáma své země. Národ ji miloval, ctil, vážil si jí.

Narodila se jako Anna Vlčková v Domaslavicích u severočeského Oseka 16. července 1885. Pocházela z chudých poměrů. Když jí bylo čtrnáct let, vzala ji k sobě na vychování teta, která zdědila značné jmění. To se rozhodla vložit do vzdělání a výchovy své neterě. Jak se později ukázalo, byla to investice správná.

S Eduardem Benešem se Anna poprvé setkala v Paříži, kam si s kamarádkou vyrazila v roce 1905. Mladý student Sorbonny se jí líbil. Byl už tehdy výborným řečníkem a ona dovedla naslouchat. Jenže milostný románek,

jenž se tu začínal rýsovat, nezapadal do Benešových představ. Odcházel na studia s předsevzetím, že se se ženami nezaplete. Byl chudý, ctižádostivý a měl před sebou velké plány.

Měl dost uzavřenou povahu, jeho dosavadní vztahy k lidem byly převážně neosobní. Nyní si začínal uvědomovat, že mu tahle dívka není lhostejná, a neměl z toho radost. Eduard Beneš cítil, že by se mu vše mohlo vymknout z rukou, a rozhodl se, že záležitost ukončí. Místo toho však jeho proslov vyzněl jako nabídka na společný život. Avšak s mnohými výhradami, jako byla jeho chudoba, případný nesouhlas bohaté tety. Dal Anně možnost, aby se sama rozhodla, zda s ním spojí svoji budoucnost.

Jenže to neznal ženskou duši. Nevěděl, že Anna se už pro něj rozhodla. V roce 1906 se v Paříži zasnoubili. Beneš ji požádal, aby změnila své křestní jméno na Hana, neboť s jistou dívkou Annou měl spojené nepřijemné vzpomínky. On sám se z Eduarda stal Eduardem. Svatba se konala v Praze u svatých Ludmily na Vinohradech 10. prosince 1909. To už měl Beneš doktorát z filozofie. Jejich manželství představovalo jednotu

muže a ženy v tom nejplnějším slova smyslu.

Bezvýhradně věřila ve správnost politiky, kterou realizoval Beneš ve velice složité rozporuplné situaci, zvláště během obou světových válek. Nesla všechno trpké a zlé, ale také všechno namáhavé a odpovědné, co nesl Beneš. I v nejtěžších chvílích v době Mnichova 1938 a Února 1948, kdy přicházel za ní shrbený, úplně zlomený, s očima k zemi, byla s ním. Po opakovaných pobytech Hany Benešové v lázních se manželé museli smířit s tím, že nebudou mít děti (jediné těhotenství skončilo potratem). Beneš byl v manželství spokojen a zřejmě ho nikdy ani nenapadlo, aby z tohoto důvodu partnerku "vyměnil". Nechali si postavit letní sídlo v Sezimově Ústí, které se stalo jejich společnou radostí.

2. prosince 1974 Hana Benešová ve svém bytě v Praze na Loretském náměstí ve věku 89 let zemřela. Její pohřeb 7. prosince se stal manifestací proti normalizačnímu režimu. Promluvil legionář generál Mikuláš Číla, zazněla státní hymna, kterou spolu s Danou Medřickou a Eduardem Hakenem zpívali všichni přítomní. Uzavřel se tak životní příběh ženy, která se z malé české vesnice dostala až na Pražský hrad. Funkci první dámy plnila dokonce tak dobře, že se stala nedostižným vzorem i pro své následovnice.

(pokračování příště)

Lípa na Barborce (pokračování z minulého čísla)

K staré lipě na Barborce stojí, vztahuje se tato pověst:

Na počátku patnáctého stol. bydlel na Nebílovské tvrzi rytíř jménem Strachboj. Byl velice zlý, loupeživý a mstivý, proto žil se sousedními pány v stálém nepřátelství.

Největším nepřítelem byl mu snopoušovský vladyka Štrubina, který se ho nebál a často mu mnohou škodu způsobil.

Jednou si zosnoval plán, dle něhož měl nebílovského řádně potrestati.

Toho času měl pán nebílovský ve své čeledi muže, kterýž se Kobza jmenoval. Tento Kobza měl

ve Snopoušovech vdanou sestru za ovčáka Jirku u pana Štrubiny. Náhodou dozvěděla se, co se ve hradu kutí na přepadení zámku nebílovského. I umínila si, jako rodačka nebílovská, že je o tom uvědomí, aby byli připraveni. Aby však zrada její nikým prozrazena nebyla, použila k tomu tmavé noci.

Byl pošmurný listopadový den. Sněhové mraky proháněly se v nevelké výši nad zemí, tak že již ve čtyři hodi-

ny byla tma. Kdyby mohl, někdo noční závoj prohlédnutí, byl by již o šesté hodině spatřit tlupu ozbrojených mužů v tichosti kráčet cestou, kde teď Mrtol stojí, směrem k šnapoušovskému lesu.

Když přišli na místo, kde se teď na Barborce říká, tam u lípy, která tehdy mladý stromek byla, velel vůdce zástupu uchýliti se do lesní houštiny a očekávati věci příštích. Zanedlouho potom slyšeli tlumené mužské hlasy. Právě když přicházeli k lipě a Štrubina chtěl něco promluvit k svému lidu, vyřítili se nebílovští a hrozné krveprolití počalo. Šnapoušovští jsouce překvapeni a nevidouce ve tmě, bili jeden do druhého. Nejdříve se dal na útěk zbrojnoš Kubáč, aby oznámil v šnapoušovském hradu, co se stalo, aby v případě přepadení brániti se mohli. Nejdéle vzdorovali Chvastil a Šupina, ale i ti přemoženi a se svým pánem do zajetí přišli, kde pod tvrzí ve sklepě vězněni byli.

Dlouho potom panovala ve zdejších okolí pověra, že u lípy straší duchové zbrojnošů v té pětce pobitých. Ještě

as před sty lety byl v snopoušovské myslivně lesní jménem Rajchl, vůbec Fousek zvaný. Ten jsa jednou v noci na obchůzce, viděl u lípy několik ozbrojenců sedět. Druhého dne hned ráno vydal se tam, aby ono místo prohlédl ale ani nejmenší památky tam nenalezl. Od toho času vyhýbal se onomu místu a zvláště za noci za nic na světě nebyl by kolem lípy šel. Z té příčiny jeho manželka zavěsila obrázek Panny Marie na lípu. Ještě za mé paměti byl tam obrázek, který tam zavěsil hajný Václav Vacek. Jednou šel okolo lípy Josef Hofman, vůbec zvaný Pepáno Jilkoc z Netunic čp. 19, člověk mdlého rozumu a udeřil kamenem do obrázku. Sklo se z rámce vysypalo, obrázek vítr odnesl a konečně i rám něčí ruka strhla.

Od té doby je místo, kde býval obraz, prázdné. Pověst zde vypravovanou napsal Václav Mašek bývalý rychtář ve Vodokrotech, člověk velice pokročilý, vezme-li se v úvahu věk, ve kterém žil tj. v první polovici a na počátku druhé min. stol. Pověst tato jest psána ve slohu historických povídek Tylových a Chocholouškových. Literární ceny valné nemá ale zajímavá je pro pokus o historické zpracování místních pověstí.

Z historických pramenů obce Dolní Lukavice

Vážení přátelé,

rádi bychom prostřednictvím Vašeho listu informovali občany Vašeho města, že už rok si mohou naladit jedinečný televizní program regionalnitatelevize.cz, který se specializuje na regionální zpravodajství z moravských, českých a slezských regionů a jejich propagaci v cestovním ruchu. Jedná se o unikátní projekt propojující a propagující české regiony mezi sebou, dávající prostor všem městům a obcím v ČR. V programu nechybí ani regionální dokumenty či tipy na výlety. Jak nás občané naladí?

1. Na satelitu Astra 23,5° východně, na frekvenci 12 168 MHz, polarizace vertikální, Symbol rate 27 500, FEC 3/4. Program není kódován a je možné jej sledovat i bez karty Skylink či Cs link.

2. V kabelových sítích vč. UPC a v sítích IPTV (tam, kde nemají náš program zařazen, jej rádi na základě podnětů zákazníků zařadí, neboť je zdarma)

3. Ve vybraných regionech vysíláme v rámci digitálního pozemního vysílání (České Budějovice, Plzeň, Příbram, Liberec, Jablonec n. Nisou, Praha a střední Čechy)

4. Jako jedinou českou televizi nás můžete sledovat i na platformě YouTube live

V případě zveřejnění této informace napomůžete rozvoji tohoto jedinečného televizního programu, který nevytváří kauzy, ale snaží se dokumentovat život v českých regionech a zejména prezentovat to krásné, co naše regiony nabízí.

Prosím, pokud se rozhodnete informaci o regionalnitatelevizi.cz zařadit do Vašeho periodika, budu ráda za zpětnou vazbu.

Děkuji za vstřícnost.

S úctou

Ing. Eva Stejskalová, v.r. ředitelka

SETKÁNÍ SENIORŮ

Už se stalo hezkou tradicí, že v měsíci březnu zastupitelstvo obce pozve místní seniory k posezení s muzikou a malým pohoštěním. Letošní setkání připadlo na pátek 22. března. Stejně jako loni, tak i letos obohatily setkání děti ze ZUŠ v Dobřanech. S úderem sedmnácté hodiny starosta obce všechny přítomné přivítal s přáním dobré zábavy předal slovo panu Vožárovi, řediteli ZUŠ, který osazenstvo seznámil s programem. Celý folklórní soubor (cca devatenáct dětí) „Vozenbach“ pojal dolcké vystoupení jako generálku na sobotní soutěž folkloru v Rokycanech, kde jak jsme

se později dozvěděli, obsadily řadu prvních míst v různých kategoriích. Zhruba půlhodinové vystoupení se všem moc líbilo. Potom každý interpret obdržel balíček sladkostí a malé pohoštění, které pro ně připravila paní Szikszayová. Děti vystřídal hudební skupina ORIENT, která se jako každý rok postarala o hudební produkci. Myslím, že večer se opět vydařil, seniory si zatančili i zazpívali. Kolem 23. hodiny hudba poslední sérií večer ukončila. Chtěl bych poděkovat paní Szikszayové, paní Jeslínkové a paní Macháčkové, které se postaraly o vzornou obsluhu našich seniorů.

Míra M.

Indie

V roce 2011 byla Indie na druhém místě za Čínou v počtu obyvatel. My měli možnost, díky našim přátelům, tuto zemi navštívit. Po 50minutovém letu z Prahy přistáváme ve Vídni, kde máme 45 minut na přestup do jiného letadla, které míří do Indie. S hodinovým zpožděním nás Boeing 737 vynese do oblak směr Indie. Po osmihodinovém letu přistáváme v hlavním městě Nové Dillí. Pro Evropana, potažmo Čecha, od této chvíle začíná neuvěřitelná dovolená. Byrokratičtí úředníci konají sice svou práci, ale někdy nad tím vším papírováním zůstává rozum stát. V každém hotelu, ve kterém jsme bydleli na svých cestách po této zemi, musíme vypisovat hodně podrobně připravený tiskopis. Např. odkud jsme

přijeli, kam pojedeme, českou adresu, kontaktní adresu v Indii, kontaktní adresu českou, povolání, datum narození, číslo pasu, číslo víza, kdo pas vydal, kdo vydal vízum, kdy bylo vízum vydáno a do kdy platí, datum vydání pasu, platnost pasu, to vše dvojmo a nakonec kopii hlavní strany pasu a strany, kde je vízum. Jenže není obvyklé, že v hotelové recepci je k dispozici kopírka. Takže jezdíme po městě a hledáme copy centrum. Máme štěstí asi po půl hodině nacházíme potřebný obchod. Ale po pár dnech si zvykáme, zkrátka jiný kraj, jiný mrav, ale přece si nenecháme zkazit vysněnou dovolenou.

Památky známé i méně známé jsou krásné, až se tají dech nad stavitelským uměním tamních lidí. Modlitebny jsou udržované v čistotě.

Ovšem než se do útrob monumentu dostanete, musíte absolutně přísná bezpečnostní opatření. Osobní prohlídka, prohlídka kabel, batohů, ty musí projít rentgenem. Veškeré potraviny, žvýkačky, cigarety, zapalovač, zápalky musí

prýč. Nože, nůžky raději nemáme, na druhou stranu máme tak větší pocit bezpečí při tak velké koncentraci lidí. Také na většinu památek musíte odložit obuv a někde dokonce i ponožky. Po skončení exkurze dezinfikujeme vždy chodidla, což vyvolá údiv od místních občanů. Povolená je pouze voda. Vstupné je také zajímavé. Ind platí v průměru 4,- Kč a turista 25x víc. Záleží na tom, jak je památka známá a navštěvovaná. Na nejznámější Taj Mahal (Táč Mahal) platíme 300,- Kč, což byl nejdražší vstup. Někde je vstup zdarma. Na každém kroku vás ovšem obtěžují všude přítomní prodáváci čehokoli, ale my byli vybaveni radami našich indických přátel. Prostě nereagovat na nabídku a nedávat se do hovoru, což znamená zájem o nabízené služby či zboží. Na informace se ptát pouze lidí v uniformě vojáka či policisty. Takže jsme se ubránili před jejich službami. Také s námi ve dnech strávených v Dillí jezdí naše nová kamarádka Varsha (Vaša), studentka práv, která nás doprovází na cestách za poznáním této země. Jsme jí za to nesmírně vděční, zná poměry, umí místní jazyk a ceny jsou tak příznivé, protože bílí turisté platí víc, ovšem právě přítomnost Indky nedovolí místním zvedat ceny a nachytat tak turisty na předražené zboží či služby. Ale toto je stejné na celém světě, každý se snaží vydělat na tom druhém. Na obalu potravin jsou vytisknuty doporučené ceny.

Petra Nová
(pokračování příště)

Višňovka potřetí

Letošní závod malých motocyklů JA-WA 50 se opět uskutečnil 18.5. ve Višňovce a přilehlých loukách. Na závodníky čekala pozměněná trať, ale i dobré občerstvení v podobě klobás a masa na grilu, piva nebo limonád. Po velkém dešti z předchozí noci byla trať značně promočená, přesto se na start postavilo 29 strojů. A po náročných 4 hodinách, ale při slunečném počasí, většina z nich projela cílem. Celý závod se obešel bez zranění, opět hlavně díky traťovým ko-

misařům, kteří bděli nad závodníky po celou dobu závodu a opravovali odsunuté pneumatiky a vymezovací pásy.

SDH Dolce děkuje všem těm, kteří se podíleli jak na přípravě tratě, tak i na samotném průběhu celého odpoledne a v neposlední řadě majitelům pozemků, na kterých se akce konala.

Martin M.

TOUR DE DOLCE - 6. ročník

níčko se pomalu klubalo na oblohu a my pokračovali dál po silnici směr Zastávka, kde za tratí jsme odbočili a jeli si prohlédnout místní rybník Šavlici. To už se projasňovala obloha a sluníčko začalo hřát. Další kilometry naší trasy nás vedli přes Keramičku do Vstíše, kde jsme se pokochali výhledem na místní rybník a přes pole s obilím

jeli dál do Chotěšova. Cíl vyjžděl byl hostinec Pod Klášterem. Občerstvili jsme se zlatavým mokem na venkovním posezení. Načerpali jsme sílu ze slunečních paprsků a rozjeli se k domovu. Cesta nás vedla přes Mantov, Losinou až do Černotína. Na Haltru Valley jsme viděli mohutné bizony, oslíky a mnoho telátek. Zbývala nám poslední část cesty na Dolce. Šlápli jsme do pedálů, neboť počasí se začalo zhoršovat. Jeli jsme přes Dnešice, Zastávku, Dolní Lukavici do Přestic na zmrzlinu.

Tak už je tu zase květen a před námi další ročník cyklovýjžděky. Sraz byl 8. května 2013 v 9 hodin před obecním úřadem. Celá skupinka 11 kolarů jsme se ještě vyfotografovali a vyrazili na plánovanou trasu s cílem v Chotěšově. Z Dolců jsme nabrali směr na Kucíny, kde jsme zabočili na lesní cestu a dojeli až na Strážov a dále přes Osadu Šeráků do Dolní Lukavice. Tam jsme viděli několik kachniček a majestátnou labuť na hnízdě s potomky. Na vysoký komín právě přiletěl čap. Slu-

nu. Cestou nás zastihla dešťová přeháňka, tak jsme se urychleně schovali na házenkářském hřišti v Příchovicích. Poslední úsek cesty vedl přes Radkovicu k domovu. Strávený čas v přírodě a s dobrou partou jistě nebyl k zahoezení. 55 km ujetých v sedle kola zvládli i dva 11-letí účastníci Pavel a Tereška. Již se těším na příští ročník.

Jitka Vašáková

♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Miroslav Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120